

Debattkultur

Vi må ta hensyn i den offentlige debatten

Kristin Alve Glad

stipendiat ved Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS) og
privatpraktiserende psykolog
k.a.glad@nkvts.no

I en replikk til Sigmund Karteruds kommentar til min kasusstudie om epistemisk mistillit tillot jeg meg å betegne deler av hans kommentar som etisk betenkelig. Som svar på dette spør Karterud hva slags offentlighet jeg ønsker meg – jeg som «drar etikk-kortet» og ikke «tåler» at han ramser opp en rekke «personlighetsproblemer» hos klienten min. Dette dreier seg imidlertid ikke om at jeg ikke tåler Karteruds kritikk, men heller om hvordan han ekstrapolerer fra en klinisk beskrivelse av en person han selv verken har møtt eller har tilstrekkelig informasjon om. «Klient med personlighetsproblemer som vedrører alle personlighetens hovedkomponenter» kan lett forstås i retning av diagnostikk, og det er her hensynet til klienten og mine tilknyttede etiske betenkeligheter kommer inn – da jeg tror dette vil kunne oppleves belastende for klienten. Karterud kunne fint fremsatt sin kritikk mot min begrepsbruk uten å bruke slike karakteristikk av henne. Så, jeg ønsker meg en offentlig debatt der vi som fagpersoner reflekterer nøye over hvordan det vil oppleves for den enkelte klient å lese det vi skriver om vedkommende. Utover dette er jeg enig med Karterud i at både nyhets- og nytteverdien av begrepet epistemisk tillit kan og bør diskuteres. Litt temperatur har vi heller ikke vondt av, så lenge debatten og dens temperatur ikke går på bekostning av den enkelte klient.

Litt temperatur har vi heller ikke vondt av, så lenge debatten og dens temperatur ikke går på bekostning av den enkelte klient